

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v T., zastúpeného advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná N., so sídlom v B., **o zaplatenie 208,- eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 178/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. júla 2014 sp. zn. 11 Co 31/2013, 11 Co 32/2013, 11 Co 33/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 30. septembra 2013 č.k. 10 C 178/2011-512 zamietol žalobu a tiež návrh žalobcu na prerušenie konania a na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 6. decembra 2013 č.k. 10 C 178/2011-530 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 6. decembra 2013 č.k. 10 C 178/2011-532 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických

podaní vo výške 21,60 eur podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. júla 2014 sp. zn. 11 Co 31/20103, 11 Co 32/2013 a 11 Co 33/2013 I. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.); II. potvrdil uznesenie ukladajúce žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie a III. potvrdil uznesenie ukladajúce žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní. V odôvodnení konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na vecne správnych skutkových a právnych záveroch. Pokiaľ odvolateľ napadol aj uznesenie súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti za podané odvolanie odvolací súd uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20,- eur; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa mu podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20,- eur. Nakoľko odvolateľ napadol aj uznesenie súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, odvolací súd aj toto potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Uviedol, že zákonom č. 286/2012 Z.z. bol do zákona č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca a keďže v danom prípade išlo o poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, oslobodenie od jeho platenia sa vzťahuje len na úkony navrhnuté do 30. septembra 2012. Vyhotovením rovnopisov elektronických podaní, ktoré boli súdu prvého stupňa doručené v roku 2013, vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa mu podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov správne vyrubil súdny poplatok 21,60 eur. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu (výroky II. a III.) podal žalobca dovolanie s tým, že mu súdmi bola odňatá možnosť konať pred súdom § 237 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Podľa jeho názoru súdy rozhodli vecne nesprávne, svojvoľne, arbitrárne a ich rozhodnutia nie sú dostatočne presvedčivé a preskúmateľné, čo zakladá inú vadu konania (R 111/1998) v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Uviedol, že konanie

vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktoré začalo do 30. septembra 2012 je podľa § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vecne oslobodené a vzťahuje sa na konanie ako celok, teda aj na podanie odvolania (bez ohľadu na to, kedy bolo odvolanie podané) a aj na vyhotovenie rovnopisov podania urobeného elektronickými prostriedkami. Súdy mu vyrubili súdny poplatok, ktorý mu nemal byť vyrubený a tým mu odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu označila dovolacie námietky žalobcu za nedôvodné, rozhodnutia súdov za vecne správne a navrhla dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolania smerujú proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Druhým a tretím výrokom rozsudku odvolacieho súdu bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 10 C 178/2011-530 a č.k. 10 C 178/2011-532, ukladajúce žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie a za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní. Tieto výroky, i keď sú obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku, majú povahu uznesenia (por. § 223 O.s.p.). Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 ods. 1, 2 O.s.p.“). Dovolanie žalobcu nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolania žalobcu zakladalo, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

Dovolaateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobca tvrdí, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané procesné predpoklady (por. R 50/1997). O tento prípad ale v preskúmvanej veci nejde – v danom prípade nebolo konanie zastavené. Napadnutými uzneseniami boli potvrdené uznesenia o vyrubení súdneho poplatku. Samotným vyrubením súdneho poplatku sa však účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ žalobca tvrdí, že so zreteľom na ním opisované okolnosti mu bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej mu nemal byť vyrubený, z rozhodujúceho – obsahového – hľadiska namieta, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (por. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (por. tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že v konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného

dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešnej žalovanej nepriznal dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová